

De politievrijwilliger als meerwaarde bij specifieke werkzaamheden

Anton werkt al bijna 22 jaar binnen de Politie. Hij is gestart binnen de Politieacademie en via een uitstapje naar HRM is hij nu werkzaam binnen de afdeling Financiën. Daarnaast is hij al bijna 20 jaar politievrijwilliger in de uitvoering. Twee jaar geleden heeft hij zijn uniform in de kast gehangen.

Anton heeft op dit moment een duobaan, hij werkt voor de afdeling financiën als Controller (o.a. voor VGW ON) en sinds januari als vrijwilliger bij DRIO – Intelligence. Het was niet gemakkelijk om hier als vrijwilliger te komen, maar de aanhouder wint! Vanuit zijn rol als vrijwilliger heeft Anton in de afgelopen periode voor onze afdeling een prachtige dienst verleend; hij heeft een collega met PTSS gereden naar het behandelcentrum.

Anton, 'hoe heb je het rijden ervaren?' 'Als ik het in één woord moet samenvatten: 'Waardevol'!

'Het begon al met de uitvraag; toen de vraag vanuit de vrijwilligers coördinatoren kwam om een collega te vervoeren, voelde ik bij mezelf, hier wil ik iets mee! En ik heb gelijk gebeld om meer informatie te krijgen.

Het idee om een collega met PTSS te kunnen helpen, sprak mij enorm aan. Maar tegelijkertijd stelde ik mezelf ook een aantal vervolgvragen: hoe zou ik het zelf ervaren? Hoe zorg ik ervoor dat iemand zo optimaal mogelijk vervoerd wordt?'

Het rijden van deze collega is vanuit beide kanten erg goed verlopen. Ik kwam er tijdens de eerste rit achter, dat we elkaar al kenden vanuit de wandelgangen, er was dan ook gelijk een 'klik'. Ik heb geprobeerd om hem zo veilig en prettig mogelijk te vervoeren. Op welke plek in de auto wilde hij zitten? Wilde hij wel of geen praatje maken? Radio wel of niet aan, allemaal zaken waar we goede afspraken over hebben gemaakt. Dit was uiteraard per rit verschillend en dat is ook goed. Daarnaast hebben we afgesproken dat als zijn afspraak uitliep, of eerder afgerond was, ik binnen 5 minuten weer bij hem was. Dit was een enorme geruststelling voor hem, daar had hij in ieder geval geen zorgen over.

'Tijdens het wachten heb ik de buurt een beetje verkend en ben bij een ontzettend leuk koffietentje terecht gekomen. De eigenaresse kon erg gezellig kletsen en ze heeft overheerlijke koffie. Die koffie drinken we thuis nu ook. Ik kon in dat tentje in een hoek zitten, zodat ik nog even kon werken, dat was prettig. Mochten we weer in de buurt komen, dan gaan we zeker terug naar dit koffietentje!'

Tijdens één van de vele ritten kwamen we langs een kettingbotsing, wat voor de nodige spanning zorgde. Door mijn inlevingsvermogen heb ik geprobeerd om deze situatie zo goed mogelijk 'op te vangen', maar we konden niet anders dan erlangs rijden. Gelukkig is dit goed afgelopen en heeft het niet tot een terugval geleid.

Iedere rit is weer anders, de ene keer praten we over koetjes en kalfjes, de andere keer gaan we wat dieper op bepaalde onderwerpen in, dat geeft een extra dimensie aan deze taak. Maar het is ook, wat je er zelf uithaalt.

Een tip voor iedereen die overweegt om vrijwilliger te worden, er is meer mogelijk dan je denkt!